

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/75/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010379
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8313010379.3

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Vargu a prísediacich Ing. Vladimíra Hunteja a JUDr. Miroslava Hodáka v trestnej veci obžalovanej N. O., K.re zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona vo vzťahu k § 138 písm. j) Trestného zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona vo vzťahu k § 138 písm. j) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 763/07-78 zo dňa 06. júna 2013, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. októbra 2015 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaná N. O., J.. XX.XX.XXXX I. N.,
Y. G. O. XXX/XX, XXX XX N.,
K. G. Š. XXXX/XX, XXX XX N.,
Y.. Č.. J. J. S.,

uznáva sa za vinnú, že

1/

od presne nezisteného času, najmenej od začiatku roka 2007 do 31.10.2007 na Ulici Študentskej č. 469/32 v Snine bezdôvodne nezabezpečila stravu a nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu svojím trom maloletým deťom X. O., J.. XX.XX.XXXX, Z. O., J.. XX.XX.XXXX M. I. O., J.. XX.XX.XXXX, ktoré jej boli na základe rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/277/2004 zo dňa 27.10.2005 zverené do výchovy,

2/

dňa 31.10.2007 odišla na doposiaľ neznáme miesto, v byte nechala samé bez dozoru dve maloleté deti a to S.. Z. O., J.. XX.XX.XXXX M. S.. I. O., J.. XX.XX.XXXX, ktoré boli v byte až do 03.11.2007, kedy na podnet susedov boli pracovníkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom, detašované pracovisko Snina umiestnené k starej matke S. O. do Stakčína, odkiaľ si ich následne dňa 05.11.2007 vzal do opatery ich otec Z. O.,

3/

ako matka S.. X. O., J.. XX.XX.XXXX, S.. Z. O., J.. XX.XX.XXXX M. S.. I. O., J.. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že jej povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/505/2007 zo dňa 29.01.1998 bola zaviazaná prispievať na výživu každého dieťaťa po 702,- Sk (23,30 eur) mesačne do rúk otca detí Z. O., rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 20P/94/2009 zo dňa 15.01.2010 bolo výživné upravené na sumu 50,00 eur mesačne na každé dieťa s účinnosťou od 25.09.2009 a rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 10P/46/2012 zo dňa 18.04.2012 s účinnosťou od 16.05.2012 na sumu 80,00 eur na každé dieťa, v období od 05.02.2008 až doposiaľ si v Snine a na iných miestach na území Slovenskej republiky a Českej republiky túto svoju povinnosť úmyselne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať môže a tak za uvedené obdobie ku dňu vyhlásenia rozsudku dlhuje na výživnom sumu 16.084,45 eur,

teda

v bode 1/ rozsudku

-najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne sa vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať a zaopatrovať iného, čím vydala oprávnené osoby do nebezpečenstva núdze, a tento čin spáchala na viacerých osobách

v bode 2/ rozsudku

-opustila deti, o ktoré mala povinnosť starať sa a ktoré si nemohli zadovážiť pomoc, a vystavila ich tým nebezpečenstvu ublíženia na zdraví,

v bode 3/ rozsudku

-najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne sa vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať a zaopatrovať iného, a tento čin spáchala na viacerých osobách,

čím spáchala

v bode 1/ rozsudku

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

- prečin opustenie dieťaťa podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1, Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovanú pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície v Humennom ČVS: ORP-654/OVK-HE-2007, zo dňa 27.1.2008, bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie N. O. pre prečin opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Toto uznesenie bolo obvinenej doručené dňa 17.2.2010 a po tom, čo bol obvinenej ustanovený obhajca, bolo uznesenie o vznesení obvinenia ustanovenému obhajcovi (podľa doručky na rube čl. 6) doručené dňa 23.4.2013.

Uznesením ČVS:ORP-654/OVK-HE-2007, zo dňa 6.7.2010, bolo obvinenej vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Obhajca S.. I. K. so sídlom Humenné, Nám. slobody č. 1, bol ustanovený opatrením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Humenné 0Tp/430/2013 zo dňa 12.4.2013 čl. 206, na základe žiadosti vyšetrovateľa OR PZ v Humennom ČVS: ORP-654/OVK-HE-2007 zo dňa 8.4.2013, pre dôvod uvedený v § 37 ods. 1 písm. e) TP, podľa ktorého, po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak ide o konanie proti ušlému.

Prokurátor podal na obvinenú N. O. obžalobu pre skutky, ktoré mala spáchať tak, že:

1/ od presne nezisteného času, najmenej od začiatku roka 2007 do 31.10.2007 na Ulici Š. Č.. XXX/XX I. N. bezdôvodne odopierala stravu a nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu svojím trom maloletým deťom X. O., J.. XX.XX.XXXX, Z. O., J.. XX.XX.XXXX M. I. O., J.. XX.XX.XXXX, ktoré jej boli na základe rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/277/2004 zo dňa 27.10.2005

zverené do výchovy, pričom dňa 31.10.2007 odišla na doposiaľ neznáme miesto, v byte bez nechala samé bez dozoru dve maloleté deti a to S.. Z. O., J.. XX.XX.XXXX M. S.. I. O., J.. XX.XX.XXXX, ktoré boli v byte až do 03.11.2007, kedy na podnet susedov boli pracovníkom Úradu práce, sociálnych vecí

a rodiny v Humennom, detašované pracovisko Snina umiestnené k starej matke S. O. O. N., odkiaľ si ich následne dňa 05.11.2007 vzal do opatery ich otec Z. O.,
2/ ako matka S. X. O., J. XX.XX.XXXX, S. Z. O., J. XX.XX.XXXX M. S. I. O., J. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že jej povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/505/2007 zo dňa 29.01.1998 bola zaviazaná prispievať na výživu každého dieťaťa po 702,- Sk (23,30 eur) mesačne do rúk otca detí Z. O., rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 20P/94/2009 zo dňa 15.01.2010 bolo výživné upravené na sumu 50,00 eur mesačne na každé dieťa s účinnosťou od 25.09.2009 a rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 10P/46/2012 zo dňa 18.04.2012 s účinnosťou od 16.05.2012 na sumu 80,00 eur na každé dieťa, v období od 05.02.2008 až doposiaľ si v Snine a na iných miestach na území Slovenskej republiky a Českej republiky túto svoju povinnosť úmyselne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať môže a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu najmenej 9.124,45 eur.

Prokurátor kvalifikoval konanie obžalovanej v skutku 1/ obžaloby ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, vo vzťahu k § 138 písm. j) TZ a prečin opustenie dieťaťa podľa § 206 ods. 1 TZ, v skutku 2/ obžaloby ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) TZ, vo vzťahu k § 138 písm. j) TZ.

Obžaloba bola odôvodnená výpoveďou bývalého manžela obvinenej Z. O., výpoveďami maloletých I., Z. M. X. O., N. Z. U., S. O. (N. S. S. O.), S. N., L. Y.H., O. A. M. W. S. O. S. S. X. M. Z. W.. V prípravnom konaní bol vyhotovený znalecký posudok č. 1/2008 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, K. S. E., ktorého úlohou bolo posúdenie osobností maloletých.

Súd po podaní obžaloby skúmal, či dôvody konania proti ušlému stále trvajú. Súd požiadal dňa 21.03.2014 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Humenné o vypátranie pobytu obvinenej. Za účelom aktualizácie pobytu obvinenej bolo dňa 21.03.2014 požiadané aj Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Úrad medzinárodnej policajnej spolupráce, Národná ústredňa SIRENE. Na základe žiadosti o vypátranie pobytu obvinenej bolo vykonávané šetrenie príslušníkmi polície, pričom zo správy od polície vyplýva, že obvinená sa dlhodobo zdržiava mimo adresy trvalého i prechodného pobytu.

Pretože pobyt obvinenej N. O. sa nepodarilo zistiť a pobytom v zahraničí sa obvinená vyhýba trestnému stíhaniu, predseda senátu dňa 07.10.2014 z dôvodov uvedených v ust. § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vydal príkaz na jej zatknutie a následne dňa 08.10.2014 aj európsky zatýkací rozkaz pod sp. zn. 1T/75/2013, za účelom jej zadržania a odovzdania na územie Slovenskej republiky na trestné stíhanie.

Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že obvinená N. O. sa zdržiava na neznámom mieste v cudzine, kde sa skrýva a vyhýba sa tak trestnému konaniu. Opatrením predsedu senátu bolo rozhodnuté, že podľa § 358 ods. 1 TP, súd vykoná konanie o obžalobe podľa piateho dielu siedmej hlavy, tretej časti Trestného poriadku (konanie proti ušlému).

Z uvedeného dôvodu bol obvinenej dňa 12.04.2013 opatrením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Humenné sp.zn. 0Tp/430/2013 podľa ust. § 37 ods. 1 písm. e) Trestnému poriadku ustanovený obhajca S. I. K., M. N. N.O. E., J. N. X.

Vzhľadom na charakter konania proti ušlému, ktorým sa neumožňuje obvinenému realizovať právo na obhajobu osobne a bezprostredne, je posilnená procesná pozícia ustanoveného obhajcu - podľa § 359 TP, obvinený musí mať v konaní proti ušlému vždy obhajcu. Ten má rovnaké práva ako obvinený.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.10.2015 bol ako svedok vypočutý otec maloletých detí Z. O., ktorý uviedol, že o deti sa riadne stará, s obvinenou nie je v žiadnom kontakte od doby, kedy opustila deti, neuhradila žiadne výživné. X. je už plnoletý a chodí na Združenú strednú školu v Snine, Z. S. XX V. a chodí na Strednú priemyselnú školu v Snine, I. S. XX V. a nastúpila na Strednú odbornú školu so zameraním na služby, deti sú zdravé. Po postupe podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, svedok uviedol, že trvá na svojich výpoveďach z prípravného konania. V prípravnom konaní dňa 11.12.2007 Z. O. podrobne popísal situáciu po rozvoде s obvinenou od času, kedy sa presťahovala do sociálneho bytu na W. Š. I. N.. Uviedol, že ani od susedov ani od detí nikdy nepočul, že by ich mama bila, dopyčul sa však o situácii, kedy deti museli jesť neuvarené pirohy, nakoľko obvinená jedlo síce pripravila, ale

neuvarila. Dňa 31.10.2007 videl manželku naposledy, keď boli spoločne na výsluchu na polícii ohľadom výživného. Na druhý deň dňa 01.11.2007 maloletý Z. M. S.. I. mu nepovedali pravdu - povedali mu, že mama je doma a je chorá, inak by neodišiel s priateľkou na návštevu k jej príbuzným. V skutočnosti už v tom čase deti boli matkou opustené a boli v byte samé až do 03.11.2007. Z. O. uviedol, že okrem toho, že najmladšia dcéra I. bola zavšivavená, na deťoch nezistil žiadne stopy po fyzickom násilí a neskôr už deti nechcel trápiť otázkami o tom, ako sa o nich ich matka (ne)starala. Doteraz neuhradila ani časť výživného.

Po súhlasnom stanovisku procesných strán, súd podľa § 263 ods. 1 TP, vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedkov: I. O., J.. XX.XX.XXXX, Z. O., J.. XX.XX.XXXX, X. O., J.. XX.XX.XXXX, Z. U. (Č.. XX), S. O. (Č.. XX), S. N. (Č.. XX), L. Y. (Č.. XX), O. A. (Č.. XX), S.. S.V. X. (Č.. XX), Z. W. (Č.. XX).

Po súhlasnom stanovisku procesných strán, v súlade s § 268 ods. 2 TP, súd vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku znalca K.. S. E. Č.. X/XXXX.

Súd podľa § 269 TP vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov: rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/277/2004, čl. 74, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/5/2007, návrh na vykonanie exekúcie, čl. 79, rozhodnutie ÚPSVaR, čl. 79e), potvrdenie o návšteve školy, správa ÚPSVaR, čl. 80, rodné listy detí, správa školy, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/46/2012, rozhodnutia ÚPSVaR o náhradnom výživnom, výpočtové listy náhradného výživného, potvrdenia ÚPSVaR o poberaní náhradného výživného, potvrdenie o poberaní náhradného výživného za rok 2012, 2013, potvrdenie školy, lustrácie a odpis RT zo dňa 28.09.2015.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať obžalovanú za vinnú zo skutkov uvedených v obžalobe s tam uvedenou právnou kvalifikáciou a uložiť jej nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej. trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že rozhodnutie o vine a treste ponecháva na súd.

Trestný čin zanedbanie povinnej výživy je Trestným zákonom upravený takto:

§ 207 Zanedbanie povinnej výživy

(1) Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhyba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

b) závažnejším spôsobom konania, alebo

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovávať oprávnenú osobu v naturálnej forme, to

znamená vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a pod.

V prípade, ak bola oprávnená osoba vydaná nebezpečenstvu núdze, ide o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. To znamená, že v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti dôjde k situácii, že oprávnená osoba (vyživovaná osoba) by si sama nemohla bez pomoci iných osôb, resp. štátu, zadovážiť ani základné prostriedky na život.

Pojmový znak "stav núdze" nemusí v skutočnosti nastať, ale stačí, ak oprávneným osobám hrozí.

Znaky trestného činu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) TZ a znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 TZ, sa do istej miery formálne prekrývajú,

no stav núdze predpokladaný v § 207 ods. 3 písm. a) TZ, nemožno zamieňať s psychickým a fyzickým utrpením, ktoré obeť trestného činu pociťujú ako ťažké príkorie. Ani zo záverov znaleckého posudku neplynie, žeby deti takto pociťovali nedostatok starostlivosti zo stany obžalovanej - možno však objektívne hovoriť o tom, že jej konaním boli vydané do stavu, ktorý možno nazvať núdzou - núdzou o základnú starostlivosť a opateru.

Zákon č. 36/2005 Z. z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoR), definuje povinnosť rodiča poskytnúť dieťaťu starostlivosť v § 28 ods. 1 písm. a) takto :

(1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého.

Z vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je len jednou zo základných povinností rodiča.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je definovaná v § 62 ZoR tak, že ide o zákonnú povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť a obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, nakoľko dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Ďalšími základnými povinnosťami rodiča k dieťaťu sú podľa § 28 ods. 1 najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie a všestranný vývoj maloletého dieťaťa - práve tieto povinnosti rodiča možno subsumovať pod pojem „zaopatrovať“ uvedený v základnej skutkovej podstate trestného činu zanedbanie povinnej výživy, ktorý nemožno zamieňať s pojmom „opatovníctvo“, ktorý je definovaný v ust. § 60 a § 61 ZoR.

Pokiaľ sa v skutkovej vete obžaloby uvádza, že „bezdôvodne odopierala stravu a nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu svojím trom maloletým deťom“ - súd po vykonanom dokazovaní slovo „odopierala“ nahradil slovom „nezabezpečila“. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, žeby obžalovaná stravu a nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu svojím trom maloletým deťom úmyselne odopierala.

Podľa znaleckého posudku znalkyne K. S. E., Č.. X/XXXX v čase vypracovania rozsudku (20.01.2008) znalkyňa vyjadrila prognózu ďalšieho vývoja osobnosti maloletých ako nádejnú za predpokladu, že otec detí dokáže vytvoriť deťom také podmienky, ktoré im umožnia zahojiť ich citové rany, obnoviť pocit bezpečia a dôvery (čl. 72). Z výpovede otca detí Z. O. vyplýva, že o deti je postarané dobre, všetky tri deti študujú na stredných školách a sú zdravé.

Výsledky vykonaného dokazovania sa odrazili v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, keď súd rozčlenil skutok pod bodom 1/ obžaloby do dvoch bodov (bod 1/ a bod 2/ rozsudku) - pri zachovaní totožnosti skutku súd považuje takéto rozčlenenie konania na presne špecifikované časové obdobia za výstižnejšie už aj s ohľadom na to, že nimi boli spáchané rôzne trestné činy.

Konanie obžalovanej uvedené v skutku 1/ rozsudku súd posúdil ako úmyselné vyhýbanie sa plneniu zákonnej povinnosti vyživovať a zaopatrovávať iného trvajúce najmenej tri mesiace v období dvoch rokov, pričom týmto konaním obžalovaná vydala oprávnené osoby (maloleté deti) do nebezpečenstva núdze a tento čin spáchala na viacerých osobách.

Konanie obžalovanej v bode 2/ rozsudku súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaná opustila deti, o ktoré mala povinnosť starať sa a ktoré si nemohli zadovážiť pomoc, pričom tým boli vystavené nebezpečenstvu ublíženia na zdraví.

Konanie obžalovanej uvedené v skutku 3/ rozsudku súd posúdil ako úmyselné vyhýbanie sa plneniu zákonnej povinnosti vyživovať a zaopatrovávať iného trvajúce najmenej tri mesiace v období dvoch rokov, pričom tento čin bol spáchaný na viacerých osobách.

Obžalovaná svojím konaním v bode 1/ rozsudku naplnila znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku naplnila znaky prečinu opustenie dieťaťa podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona a v bode 3/ rozsudku znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) TZ, to je, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) TZ, t. j., že obžalovaná spáchala viac trestných činov (svojím konaním naplnila znaky skutkových podstát viacerých trestných činov).

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vzájomne vyrovnanú a z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ani ods. 6 TZ.

Súd ukladal trest podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 TZ v trestnej sadzbe vzťahujúcej sa na trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. v trestnej sadzbe uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona pri trestnom čine zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 TZ - jeden rok až päť rokov. Rovnaká trestná sadzba je uvedená aj pri trestnom čine opustenie dieťaťa podľa § 206 ods. 1 TZ, ktorého znaky naplnila obžalovaná konaním uvedeným v bode 2/ skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku.

S využitím všetkých lustračných nástrojov bolo zistené, že obžalovaná doteraz nebola súdne trestaná ani priestupkovo riešená - bližšie hodnotiť jej osobu nie je možné, nakoľko pomerne dlhú dobu sa vyhýba trestnému konaniu pobytom na neznámom mieste.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukládania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaná nemá žiadny záznam v odpise registra trestov. Poukazujúc na vyššie uvedené súd považoval za primerané, najmä však dostačujúce uložiť trest odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby a uložil úhrnný trest odňatia slobody na dva roky a šesť mesiacov. Súd obžalovanú pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.